

BÉCSI POSTA

A BORNEMISZA PÉTER TÁRSASÁG KULTURÁLIS ÉRTESÍTŐJE
Új sorozat, VII. évfolyam, 4. (52.) szám
Bécs, 2012 április

Laczkó Géza

Csalók és próféták (Nyugat, 1922. április, 8. szám)

Mikor a földöntúli lét, az életen kívüli élet, a lélek nagy kérdései a reformáció és ellenreformáció küzdelmei után eltűntek a politika maszatos porondjáról, a világ ennek az egyetlennek látszó földi életnek mentül jobb berendezését vállalta politikája céljául; lelkéről, a földöntúli életéről gondoskodják ki-ki maga meggyőződése s annak az akolnak szabályai szerint, melynek juhává hajlama vagy születése sorozta. Nem az Egy akol, egy pásztor magasztosan erőszakos jelszava hevítette az embereket; hanem a mondás e megalkuvásos megváltoztatásán lagymatagultak el: "Ahány akol van, legyen annyi pásztor s ki-ki kövesse pásztorát intését." Sorsunk földi irányítói földi sorsunk lehető legjobbra tételén fognak fáradozni.

Ez a lelkiekkel való gyakorlati foglalkozásnak, a spiritualizmusnak kikapcsolását jelentette a közért történő munkálkodásból.

Az anyagiasság (akkor még nem volt neve) lett úrrá anyag és lélek fölött.

Civilizációnk a tűz és az elektromosság - e két leghatalmasabb világerő - mentül teljesebb kihasználását tette mindennapi kenyerévé és legtávolabbi reményévé. A halállal, a betegséggel vívta legádázabb s legsákmányosabb harcát. Tudománynak csak úgy volt értéke, ha alkalmazott tudomány volt. A földi élet két szívkamrája a laboratórium s a mérnöki műhely lett. Megtalálták a láthatatlan bacilust és feltalálták a repülőgépet.

A spekulatív tudománynak csak úgy volt értéke, ha ezt az anyagiasságot segítette nagyobb és nagyobb diadalokra. A teológia a szemináriumokba szorult, a metafizika megtévelyodött s a spekulatív szellemnek az anyagi tudományból kiszorult tudományos eszmeboncolására a szépirodalom tette rá a kezét. (Mellesleg szólva, ez tette olyan nagyfontosságú, nem irodalmi műfajjára, de kultúrtényezővé a regényt.)

A spekulatív szellem vagy filozófiai gondolkodás aztán segített magán: mint az egysejtű állat, egyszerűen ketté oszlott. Az egyik fele - már új egyed - elúszott az irodalom vizein Zarathustra és Dionysos távoli tájai felé; a másik meg áttért az anyagiasság vallására, felvette a társadalomtudomány nevet s megszülte a napóleoni szerepre duzzadt porontyát, a materializmust.

Most már neve is volt a kor irányának.

S e név az embereket két nagy csoportra osztotta - vagyonuk alapján. Elállt a tőkés és munkás szó; felső-osztály és alsó-osztály. S a világ rettentő harcba keveredett: tőkés tőkés ellen, munkás munkás ellen, tőkés munkással más tőkés munkásai ellen; az elsőre azt mondták, gazdasági verseny; a másodikat a szocializmus belső küzdelmeinek nevezték; a harmadikat mi együgyűek röviden háborúnak hívtuk.

A tartalomból:

MEGHÍVÓ:

Zenés irodalmi est.

Közreműködnek:

Gyöpös Krisztina,

Gábor Fónyad-Joó

május 6., 17:30 (3. oldal)

HUBAI MIKLÓS

Utolsó császárkeringő avagy

Ausztria a világvége labo-

ratórium. (4. oldal)

TÓTH KRISZTINA

Versek

(5. oldal)

DRAGOMÁN GYÖRGY

Télifaünnep

(6. oldal)

GYERMEKEK OLDALA

PERTŐFI SÁNDOR

Versek:

A tintás üveg

Mi kék az ég

(7. oldal)

FIGYELŐ:

előzetes,

kiállítás,

koncertek,

impresszum

(8. oldal)

Európának haladottabb nemzetei már a materializmus fénykorában támasztottak kebelükből férfiakat, akik belátták, hogy így kis kontinensünk előbb-utóbb véres verekedéseket üvöltető kocsmává fog zülleni s visszatértek a lélek kérdéseire, de nem vallásaink járt útján, hanem más, rögzös, tüskés, titkos ösvényeken.

A materializmussal szemben föltámadott hát ellenhatása: az okkultizmus, vagyis az a sokféle történeti, spekulatív, gyakorlati lélek-búvárlás (ami egészen más, mint a pszichológia), amelyek mindegyikének közös alapja a lélek halhatatlanságába, a földöntúli életbe, a lélek elsődlegességébe és mindenhatóságába vetett hit.

A történeti alapon dolgozó lélekbúvárok ős ind, egyiptomi könyvekben, írásokban három dolgot találtak: a legteljesebb agnoszticizmust, a lélek halhatatlanságát, mágikus emberi erő létét - s mindebből nemes, tiszta szellemiségre törekvő, lemondó, önmegtartóztató erkölcsöt vontak le. A középkorban is, ma is azt olvasták ki e szent könyvekből, hogy: a Végső Ok megismerhetetlen - a holtak tovább élnek lélekben s egyre légibb megtisztulás felé haladnak - az emberi lélek csodás mozgásokra kényszerítheti az anyagot - az ember célja a Végső, megismerhetetlen Okba való teljes feloldódást előkészítő megtisztítása lelkének.

Megállapították azt is, hogy a régi primitív nagy vallások, az indiaiak s az egyiptomi, nyíltan, mindenki számára, ezoterikusan tanították az itt bizonytalanul körvonalazott elveket; még pedig bámulatosan egybehangzó szavakkal.

A spekulatív lélekbúvárok ugyanennek a nagy tanításnak Kabbalába, középkori és modernebb divagációkba elkevert felsallangozását fogadták el Igazság gyanánt s mestereik zavarosságát - amit csak a főkérdések meg nem értése szült náluk mellékesen - rendszerré dolgozták ki s ragaszkodtak hozzá, hogy gyémántjaikat nagy halom tarka, ijesztő szemétdomb közepéről kell kiásnunk. Náluk az agnoszticizmus bevállása másodrendűvé válik, a lélek halhatatlanságát becsukott szemmel elfogadják, a mágikus erők gyermekes kíváncsiságot keltenek bennünk s erkölcsös, jobban mondva lélekben való életük létük legfőbb gondja. Ez a zagyvaság sokáig nem maradhat együtt. Csakhamar két táborra is szakadnak.

Az egyik lélekidézéssel foglalkozik, mágikus erővel játszik; ok nélkül, maga ijesztő mulattatására asztalt táncoltat, forintot csúsztat s a nagy gondolatot spiritizmus néven hitelteleníti. Itt van a legtöbb csaló.

A másik visszagubózik önmagába s így igyekszik e földi síkból asztrális és egyéb síkokra fölelmélkedni magát. Theozófia és anthropozófia neveken világmozgalommá válik. Itt van a legtöbb próféta és prófétáló szellemkalandor.

A gyakorlati lélekbúvárok kísérleti, tudományos műszerekkel ellenőrzött alapon bebizonyítják, hogy az emberi lélek, akár élő, akár holt ember lelke, csodás erővel rendelkezik. Ezek a hívővé váló Tamások.

Maurice Maeterlinck végig olvassa a történeti lélekbúvárok (egyiptológusok, indológusok), a spekulatívok (kabbalisták, antropozófusok), a gyakorlati lélekbúvárok (metapszihisták) műveit s megállapítja, hogy alapjában véve mind egyet mondanak; hogy a metapszihisták fáradságos médiumos kísérletei nem adnak külön jelenségeket eredményül, mint India fakírjainak és a régi Egyiptom papjainak mindennapos gyakorlata; hogy egyszóval a Végső Okról kiagyalt modern tanítások, a médiumok modern csodái tisztábban és teljesebben található meg ős India és Egyiptom papjainál; hogy a materializmus ködös völgyeiből csak most kezdünk fölkapaszkodni a nemes erkölcs, mély belátás, mágikus hatalom azon csúcsaira, ahol hajdanán eddig még nem ismert fényrel ragyogott az istenivé átszellemült emberi lélek.

Gyárfás Jenő: Tetemre hívás

MEGHÍVÓ

a Bornemisza Péter Társaság májusi rendezvényére

"Klingende Worte, Sprechende Töne"

Zenés irodalmi est

**Joó Imola, a Bécsi Zeneművészeti Egyetem
és a Pozsonyi Konzervatórium professzora
rendezésében**

2012. május 6-án, vasárnap, d.u. 17:30 órakor
Az előadás helyszíne: Bécs 6., Capistrangasse 2/15

Közreműködnek:

GYÖPÖS KRISZTINA,
a Bécsi Zeneművészeti Egyetem,
valamint a Pozsonyi Konzervatórium
hallgatója Joó Imola osztályában

és

**Mag. Phil. Master of Art
GÁBOR FÓNYAD-JOÓ,**
a Bécsi Literaturwerkstatt tagja

A zongorát a REISINGER cég ismét ingyen rendelkezésünkre bocsátja

Hubay Miklós

Utolsó császárkeringő avagy Ausztria a világvége laboratóriuma Fekete vígjáték 2 részben

Hubay Miklósról emlékezünk, aki egy évvel ezelőtt, 2011. május 7.-én távozott közülünk. Hubay Miklós többször is tartott nagy sikerű előadást Bécsben, a Bornemisza Péter Társaság irodalmi estjein. Az alább közölt írás a szerző bevezető szövege a címbe színdarabjához -- a szerk.

Ennek a darabnak két címe van.

Az egyik Johann Straussnak egy keringőjére utal, a másik Karl Kraustól van, aki a világháború felé valcerozó Bécsben az emberiség sírásóját látta.

Bécs, 1914 – a helynek és időpontnak menthetetlenül megvan ez a kettős aspektusa.

A két címre nemcsak azért van szükség, mert ugyanegy éremnek két oldalára utalnak, hanem azért is, mert a darab írása során egyre bizonyosabban éreztük, hogy Strauss zenéje és Kraus proféciai mélyen összefüggenek.

És hogy az efféle összefüggések nemcsak "Bécs, 1914"-re jellemzők.

Az udvari etikett (és a gyávasága) megóvta Ferenc Józsefet attól, hogy személyesen kerüljön nyílt konfliktusos helyzetbe. Mi itt most túltesszük magunkat az etiketten és öfelsege legendás óvatosságán az emberi kapcsolatok terén.

Élt akkoriban egy másik szuverén is Bécsben.

Freud Zsigmond.

A komédiánk (fekete komédia ez) alapja: egy apokrif találkozás az öreg Ferenc József és a már szintén nem fiatal Freud Zsigmond között, 1914 nyarán.

Semmi rendkívüli nincs ebben a találkozásban. Ferenc József köztudomásúan terhelt családból származott, gyerekkora óta pszichopata volt, s ehhez öregkorában nagyfokú szenilitás járult. Freud pedig akkor már világhírű ideggyógyász. (Tudjuk azt is, hogy ez a nyár Freud életében és elméletében is sorsfordító volt. Akkor szakított véglegesen Junggal, s akkor kezdett – talán a háború élményének a hatása alatt – foglalkozni a Halál-ösztönrel, hogy aztán ezt, a szerelmi princípium párjaként, beépítse majd az elméletébe...)

A színdarab alapkérdése tehát így is feltehető: és ha a világháború előestéjén a császár analízisbe ment volna?

Az elképzelt találkozás Schratt Katalin lakásán zajlik le. Ő volt a császár leghűségesebb szeretője, Rudolf halála óta minden délutánját nála töltötte az uralkodó. (Fiuk halálakor a császárnő szakított a férjével, a bécsi színházi világból még kihalásztta Schratt Katalint a férje számára, s ő maga elhagyva Bécsset, megkezdte bizzar, bolyongó életét, amely aztán a genfi tóparton fejeződött be.)

Háromjuk mellett szerepel még a darabban egy szobalány – aki mellelleg Klió szerepét is betölti, a történelem múzsájáét. S szerepel egy leendő államfő, Horthy Miklós, aki ekkoriban Ferenc József szárnysegédje volt. A darabunkban ő mindvégig néma marad: a császár jelenlétében a szárnysegéd nem szólalhatott meg, akármilyen fontos közölnivalója lett volna is...

Szereplők

I. Ferenc József	császár és király
Dr. Freud Zsigmond	ideggyógyász
Fanta-Freud	öfelsege rémálmainak egyik alakja
Schratt Katalin	színésznő
Susanna-Klió	szobalány és a Múzsák egyike
Horthy Miklós	szárnysegéd, statisztika

Történik Bécsben, Schratt Katalin lakásán, 1914 nyarán.

Tóth Krisztina versei

**Vers, amelyben
az új esztendőt köszönti**

Hajnali teremtett lélek
szól sötétben önmagában
lám az emberlény temérdek
mégis mindenkor hazátlan

Egyazon idő jár körbe
arcok selyemáramlása
két végénél összekötve
belemúlik aki látja

Visszapörög minden este
ismétlődik ami nem volt
nem talál a test a testre
kifele fordul a mennybolt

Nem látni egy csillagát se
lélek sem talál a testre
ne fusson tovább ma már ne
idegen az idegenbe

Ifjú lelkek bársonytokja
ismétlődő idegenség
mindig más alakját hordja
mindig arcot vált a nemlét

Ne bujdosson test a testbe
selyemsötét éjszakába
hogyan hullását elfelejtve
belemúljon aki látja

Nem kívánok mást e földön
csak nyugvást ez áramlásban
időm hogy mi végre töltöm
mért e forgás végre lássam

Mert meguntam a bujdosást
álmon túlról térő hírnök
a sötéten át talán látsz
rendelj szállást lényeid közt

Porhó

Harminckettő hogy telhetett?
Hogy múltak el napok, hetek?
Letelt,
s hitelt
nemigen ad már a jelen.

Nem voltam benne még jelen,
úgy múlt
a múlt,
annyi idő, hogy szinte sok.

De ért már más is, mint e sokk:
hold is,
nap is
pólyálta hűlő életem,

s amit nem tettem, tervezem
e lét
felét
leélve: őrzöm arcomat,

s eleddig nem zuhant sokat
csecsem
becse,
sőt, egy bocsom is van (de szép!),

beszélni is kezd majd ez év
telén
talán,
de hogy mit történt, mire volt jó

harminckét éven át a porhó,
havam,
hevem

hová gomolygott nyomtalan,
és ugyan hol, ha nyoma van,
szívek,
szavak

mélyén mi ülepszik, mi lesz,
így fog eltelni, élni ez?
Vagy túl
a túl
bonyolult léten, túl ezen

egyszer csak majd megérkezem
s ittlétemet
átlátom ott?!

.....

Dragomán György

Télifaünnep

A Tábornok Elvtárs képe egészen ovális alakúra volt vágva, és arany fenyőágakkal volt bekeretezve, ahogy a két katonabácsi elvitte mellettünk, még az arany fenyőtobozokat is láttam, meg is löktem Szándut, aki mellett állt a kettes sorban a kupolaterem előtt a folyosón, ahol vártunk, hogy nézzem oda, és suttogva meg is kérdeztem tőle, hogy szerinte hogy aranyozták be a fenyőágakat és a tobozokat, ő meg azt súgta vissza, hogy biztos nem igazi tobozok, hanem csak a szobrások csinálták az egészet a Tábornok Elvtársnak, karácsonyi ajándékba. Halkan súgta, de Doktor Pisztrujátú mégis meghallotta, és elkezdett kiabálni, hogy jegyezzük meg, hogy ez nem karácsony, hanem télifaünnep, de hiába kiabált, mert én tudtam, hogy hazudik, mert tudtam, hogy az ajándékokat az angyal hozza, és nem a Tábornok Elvtárs adja, és oda is súgtam Szándunak, hogy én egyszer láttam az angyalt, és Szándu visszasúgta, hogy nem hiszi, és én erre azt súgtam, hogy ne higgye, de én akkor is láttam, a szárnya csücskét, még otthon Mámácínál és Tátácínál, még akkor, amikor nem voltam itt a Tábornok Elvtárs palotájába, de elmesélni nem tudtam, mert akkor megszólaltak a haronák, és kinyílt a kupolaterem ajtaja, és Doktor Pisztrujátú azt mondta, hogy rajta, induljunk, úgy, ahogy tanította, kézen fogva táncoljunk körül a télifát,

és énekeljük közben a hálaéneket, amit tanított nekünk, amiben megköszönjük a Tábornok Elvtárs jószágát, hogy a télifaünnep alkalmából megajándékozta szaloncukorral és narancssal hazánk gyermekeit, indulás. És akkor futottunk is már, és énekelünk is, hogy büszke fenyő, délceg télifa, de én belül azért se azt énekeltem, hanem azt, hogy Mennyből az angyal eljött hozzátok, és az angyal szárnyára gondoltam, arra, hogy milyen kék volt akkor az utolsó karácsonykor, amikor még Mámácival és Tátácival laktam, és a hálószobában vártam, hogy az angyal elrendezze az ajándékokat és a fát a nagyszobában, és a tengeres-pálmafás fényképet néztem a Mámáci ágya fölött, és vártam, hogy teljen az idő, és egyszer megmozdult a kilincs, és muszáj volt odanézzek, és tudtam, hogy a kilincset a másik oldalon az angyal fogja, és nagyon szerettem volna látni legalább a kezét, hogy milyen, hogy tényleg olyan hosszú ujjai vannak, mint azokon a képeken, amiket a festményes albumban láttam, és akkor nagyon lassan odamentem, és felemeltem a kezem, és megfogtam a kilincset, és tudtam, hogy nagyon meleg lesz, és nagyon meleg is volt, de annyira nem, hogy megégesse a kezem, és akkor a kulcslyukra néztem, és tudtam, hogy nem fogom kibírni, és behunytam a fél szemem, és benéztem, és tényleg megláttam az angyalt, vagyis nem az angyalt, hanem csak a szárnyát, vagyis nem az egész szárnyát, csak a szárnyának a csücskét, kék volt, pont olyan tiszta kék, mint a tenger a pálmafás képen, épp csak egy pillanatra láttam, mert akkor megszólalt a csengő, és az angyal szárnya megrebbent, és hallottam a suhogását, és tudtam, hogy huss, elrepült, és akkor kinyílt az ajtó, és megéreztem az arcomon az angyal szárnyának a meleg szelét, és beszaladtam a szobába, és a fán lobogtak a gyertyák, és a csillagszórók sercegetek és szórták a szikrákat, és lent a fa alatt ott ment körbe egy kicsi villanyvasút, és a vagonok ablakai mind világítottak, meleg sárga fénnel, és Mámáci és Tátáci énekeltek a Mennyből az angyalt, és én is velük énekeltem, és az angyal szárnyára gondoltam, hogy milyen nagyon kék volt, és az arcomon még mindig éreztem a szárnyának a meleg szelét. És ahogy beszaladtunk a kupolaterembe, muszáj volt erre gondoljak, az angyalnak a szárnyára, és a szárnyának a melegére, és megint megéreztem az arcomon ugyanazt a meleget, de hiába tudtam, hogy ez nem az, hanem csak a reflektorok fénye, mert a tévések nagyon bereflektorozták a kupolatermet, hogy az egész ország lássa a Tábornok Elvtárs jószágát, mégiscsak muszáj volt az angyalra gondoljak, és ahogy szaladtunk, felnéztem a karácsonyfára, és tele volt csomagokkal, és banánok lógtak rajta, és narancsok, és a legtetetjén ott volt a Tábornok Elvtárs ovális alakú képe abban az arany fenyőág keretben, de akkor már hangosan is azt énekeltem, hogy Mennyből az angyal, és tudtam, hogy a nagy haronázásban úgyse hallja meg senki, egyedül csak az angyalok, fent a felhők között az égből, és tudtam, hogy ők biztos, hogy meghallják, mert tudtam, hogy még nem lehetnek messze, mert tudtam, hogy csak ők foghatták meg, és ők teheték fel a karácsonyfa tetejére a Tábornok Elvtárs képét, mert ilyen gyorsan senki, de senki se tudott volna felmászni húsz méter magasra, a karácsonyfa legtetetjére még létrával se. És ahogy futottunk körbe-körbe a fa körül, és énekelünk, én végig csak a Tábornok Elvtárs képét néztem, és az angyalok kezén gondolkodtam, hogy vajon hol fogták meg azt az ovális arany fenyőgally keretet, és tudtam, hogyha fel tudnék oda mászni valahogy, és rátennem a kezem, akkor még mindig érezném rajta az ő érintésüknek a nyomát, a tenyerük nyomának azt a nagy-nagy-nagy melegét, és akkor ahogy erre gondoltam, láttam, hogy a Tábornok Elvtárs képe megbillent, úgy, minthogyha meglökte volna valaki, először jobbra, aztán balra, úgy, mint hogyha ráznák, és aztán az egész kép lefordult a fa tetejéről, és az ágak között elkezdett esni lefele, ide-oda lökte a fára felkötött csomagokat, és akkor mindenki megállt, és elhallgattunk, és a Tábornok Elvtárs képét néztük, ahogy leesett, oda a fa alá, a kupolaterem márványpadlójára, és az ovális fenyőgally keret eltörött, de rendesen darabokra, úgy, mint amikor a teáskannánk törött szét, és belül egyáltalán nem volt aranyszínű, hanem csak fehér volt, és akkor hallottam, hogy valaki a hátam mögött azt mondja, hogy szabotázs, és a széttört tobozokat néztem, azt a szétrepedt fehér gipszet, és azt gondoltam, hogy le kéne hajolni és megfogni, hogy vajon még meleg-e, de nem mertem, és akkor hallottam, hogy Doktor Pisztrujátú hangosan azt mondta, hogy nem, nem történt szabotázs, hanem csak elengedett a ragasztó, és mit hallgatunk, énekeljük tovább.

Gyermekek oldala - Gyermekek oldala - Gyermekek oldala

Petőfi Sándor versei

A TINTÁSÜVEG

Vándorszínész korában Megyeri
(Van-e, ki e nevet nem ismeri?)
Körmölgeté, mint más, a színlapot.
Kapott
Ezért
Egyszer vagy öt forintnyi bért,
Amint mondom, vagy öt forintnyi bért.

Először is hát tintáért megyen,
Ha ismét írni kell, hogy majd legyen.
A tintás üveget pedig hová
Dugá?
Bele
Kabátja hátsó zsebibe,
Amint mondom, kabátja zsebibe.

S hogy pénzre tett szert, lett Megyeri
vig,
S hazafelé menvén, ugrádozik.
Hiába inti őt Szentpéteri:
„Kari,
Vigyázz!
Kedved majd követendi gyász,
Amint mondom, majd követendi gyász.”

Úgy lett. A sok ugrádozás alatt
Kifolyt a tinta; foltja megmaradt.
Megyeri elbúsul - kedvét szegi
Neki
A folt,
Mivel csak egy kabátja volt,
Amint mondom, csak egy kabátja volt.

Mi több: kabátja éppen sárga volt,
És így annál jobban látszott a folt.
„Eldobnám - szólt - de mással nem
birok;”
Ez ok
Miatt
Hordá, míg széjjel nem szakadt,
Amint mondom, míg széjjel nem
szakadt.

Pest, 1844. szeptember

MI KÉK AZ ÉG!

Mi kék
Az ég!
Mi zöld
A föld!
Zöld föld felett, kék ég alatt a
Hangos pacsirta füttyörész:
Dalával a napot kicsalta,
A nap rá gyönyörködve néz.

Mi kék
Az ég!
Mi zöld
A föld!
Zöld a föld, kék az ég, tavasz van...
És én oly sült bolond vagyok,
Hogy idebenn a szűk szobában
Kadenciákat faragok!

Eperjes, 1845. április

Figyelő

Figyelő

Figyelő

ELŐZETES:

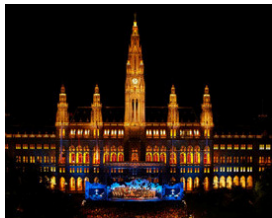
A Bornemisza Péter Társaság júniusi meghívottja: **Szalay-Bobrovicz Vince, Magyarország rendkívüli és meghatalmazott nagykövete Bécsben.** Hely és időpont: 6., Bécs, Capistrangasse 2/15 -- 2012. június 3-án, vasárnap, d.u. 17:30 órakor.

KIÁLLÍTÁS

Budapest, Múcsarnok: "Európai utasok" - Kolozsvári képzőművészet az ezredforduló után

Kolozsvár kortárs művészete évek óta rendkívüli nemzetközi érdeklődésnek örvend. A 2000-es évek közepén megjelenő, az új figuratív festészetre vonatkozó – egyébként azóta is vitatott – **Kolozsvári iskola** elnevezés vagy a nemrég létesült, műtermeknek és független kulturális intézményeknek otthont adó Ecsetgyár hamar közismertté váltak Európa-szerte. A kiállításon részt vevő *több mint harminc művész, valamint tizenhét művészeti csoportosulás és intézmény* kiválasztása az utóbbi évtized – nemzetközi viszonylatban is mérvadó – kolozsvári fejleményeire fókuszál. A kiállítás 2012 július 1-én zár.

KONCERTEK

Wiener Festwochen (Bécsi Ünnepi Hetek)

Már negyedik alkalommal az *Eurovision Young Musicians* nevet viselő nemzetközi zenei verseny döntője fogja megnyitni a Bécsi Ünnepi heteket a Rathaus (Bécs városháza) előtti téren. A hét európai döntőt az ORF Rádió-szimfonikus zenekara kíséri majd, Cornelius Meister vezényletével. A jelen lévő nemzetközi zsűri feladata lesz kiválasztani az est, és egyben a verseny győztesét.

Hely és időpont:: Rathausplatz, május 11. 21:20

Wiener Musikverein (szemelvények a májusi programból):

Május 2. 19:30 (nagyterem) Berliini Filharmonikusok, vezényel G.Dudamel,
L.v.Beethoven: *5 szimfónia*, R. Strauss: *Imígyen szóla Zarathustra*

Május 6. 19:30 (Brahms terem) F.Zwiauher (hegedű), Székely Attila (cselló),

F.Krumpöck (zongora): L.v.Bethoven: *"Erzherzog-Trio"*, P.I. Csajkovszkij: *op.50 trió*

Május 13. 15:30 (Brahms terem) Wiener Männergesang-Verein (Bécsi Férfikórus),
vezényel Barnás Antal: *"Im Prater blühen wieder die Bäume"* (A Práterben újra virágoznak a fák)

Absender: P.b.b.
Péter Bornemisza Gesellschaft
A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.

www.bornemisza.at

“Wiener Post“
Gefördert aus Mitteln der
Volksgruppenförderung.
Erscheinungsort: Wien
Verlagspostamt: A-1060 Wien

Österreichische Post AG Info.Mail Entgelt bezahlt

Medieninhaber und Herausgeber: Péter Bornemisza Gesellschaft, A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15. Tel.: +43/6767196330.
E-Mail: zoltan_ka@yahoo.com Redaktion: Zoltán Kászoni /// Bankverbindung: Creditanstalt Bankverein, A-1011 Wien, Schottengasse 6
BLZ: 11000. Konto Nr. 00207578600, IBAN: AT581100000207578600; SWIFT (BIC): BKAUATWW